

Tuần Báo Vô Vi

30 tháng 8 năm 2020

Số 514

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tự mình mình là mình làm sao?
- 2) Trí tâm thanh tịnh là sao?
- 3) Trí tâm phân minh bằng đường nào?
- 4) Quy hội làm sao mới đúng?
- 5) Làm sao được sáng?
- 6) Làm cách nào mới hội tụ được âm dương?
- 7) Làm sao mới gọi là chánh pháp?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Houston, 10-11-2002 6: 34 AM 1) Hỏi: <i>Tự mình mình là mình làm sao?</i> Đáp: Thừa tự mình mình là óc sáng rõ rệt. Kệ: Duyên tình thể thái tự khai minh Học hỏi không ngừng quy một mối Chuyển hóa tâm thân mình đặc pháp Bền lâu học hỏi tiến hành trình.	Houston, 11-11-2002 8: 27 AM 2) Hỏi: <i>Trí tâm thanh tịnh là sao?</i> Đáp: Thừa trí tâm thanh tịnh là biết nhiều điều trong một lúc. Kệ: Trí sáng tâm minh chuyển nhẹ nhàng Quý trọng Trời cao trí sáng choang Nhìn Trời rõ rệt chẳng bằng hoàng Nhịn nhục thành tâm tự chuyển ban.
Houston, 12-11-2002 3: 30 AM 3) Hỏi: <i>Trí tâm phân minh bằng đường nào?</i> Đáp: Thừa trí tâm phân minh bằng nhین nhục. Kệ: Thực hiện chơn hành quy một mối Trì tâm tu luyện tiến từ hồi Giải mê phá chấp chuyển sang tòi Quy hội tình người tự tiến thôi.	Dallas, 13-11-2002 1: 30 AM 4) Hỏi: <i>Quy hội làm sao mới đúng?</i> Đáp: Thừa quy hội sự thanh nhẹ thì mới đúng. Kệ: Quy hội chiều hướng tiến trung tâm Hành trong rõ rệt tiến âm thâm Quy nguyên giếng mối điển thâm sâu Đời đạo song hành tiến nhiệm màu.
Dallas, 14-11-2002 1: 50 AM 5) Hỏi: <i>Làm sao được sáng?</i> Đáp: Thừa hội tụ âm dương thì mới được sáng. Kệ: Hội tụ âm dương thì mới sáng Tiến hóa hợp nhứt trí sáng choang Học hỏi không ngừng điển khai mang Quân bình tự đạt tự bình an.	Atlantic city, 15-11-2002 7: 30 AM 6) Hỏi: <i>Làm cách nào mới hội tụ được âm dương?</i> Đáp: Thừa thực hành chánh pháp thì mới hội tụ được âm và dương. Kệ: Quân bình tự giác quý thân người Phát triển khai minh đường tự giác Trí giác tâm minh tự giúp mình Quý yêu muôn loại phát hành trình.
Atlantic city, 16-11-2002 5: 55 AM 7) Hỏi: <i>Làm sao mới gọi là chánh pháp?</i> Đáp: Thừa thực hành chơn chính thì mới gọi là chánh pháp. Kệ: Thực hành chơn chánh gọi là yên Giải tỏa phiền ưu tự giải phiền Rắc rối không còn tự ổn định Từ tâm thanh tịnh tự quy hồi.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 4 (tiếp theo)

...
Cho nên, phải lập hạnh để dẹp bỏ mọi sự tự ái của nội tâm. Sửa mình để hòa với các nơi các giới để học, sau cái học là cái tiến. Chúng ta đã thấy rõ ràng, chúng ta không bao giờ có thể sống đời đời ở thế gian với bản thể eo hẹp này. Nhưng mà chúng ta sẽ sống đời đời với tâm linh, với phần hồn sáng suốt, tiến trở về với hào quang vô tận đời đời ở bên trên. Bây giờ ai hành cho chúng ta đây? Chúng ta nhờ Ông Trên phù hộ mãi rồi làm sao tiến hóa? Chúng ta kêu Đấng Cha Lành đi thế cho chúng ta, làm sao được? Cho nên, chúng ta phải đi tới Đấng Cha Lành và học nơi Đấng Cha Lành trong thương yêu vô cùng tận.

Phải trở về với Ngài vì Ngài đã ban bố cho chúng ta 24 giờ trên 24, tính chất thương yêu vô cùng tận. Chúng ta phải thực thi thanh nhẹ và trở về với chúng ta mới thấy rõ hơn. Chúng ta đừng nên tự cao tự trọng, đừng cho ta là hay hơn, siêu hơn, giỏi hơn bất cứ một người nào. Chúng ta phải tìm thấy sự ngu muội của chúng ta hầu sớm đạt được sự sáng suốt siêu phàm. Chúng ta mới hòa với mọi nơi mọi giới. Đừng cho chúng ta là hay hơn người khác. Khi mà các bạn tu thức giác rồi, bậc nào cũng xứng với bạn hết, mà bậc nào cũng đang dạy bạn. Bạn thấy rõ không?

Bạn thi đậu tới một vị bác sĩ. Ở thế gian là học bao nhiêu năm khổ cực để hiểu mọi sự việc. Nhưng mà các bạn cũng phải trở về phục vụ cho một thằng khùng điên trong bệnh viện, một người bị loạn tâm vì ăn bậy mới sanh bệnh. Các bạn thấy không? Hỏi chứ các bạn trở lại học cái ngu hay là học cái khôn? Từ cái ngu, nhờ cái ngu mới cho các bạn có một cuộc sống tạm tại thế, vậy các bạn học cái gì? Các bạn học biết bao nhiêu sách vở để trở về phục vụ một thằng khùng ngu. Vậy thằng ngu giúp bạn hay bạn giúp thằng ngu? Nhờ thằng ngu bạn mới học được chữ “Nhân”, sau cái nhân các bạn mới thực hiện được từ bi, bạn thấy rõ chưa?

Ban đầu, các bạn cũng ham danh vọng, ham tiền tài, trong đó nó có đạo đức. Đạo đức dạy cho các bạn học nhân. Rồi mới trở về với các bạn, trở về với

Đấng Cha Lành, trở về với mọi sự thương yêu sẵn có, là tu. Đáng lẽ các bạn học nhiều thì các bạn sẽ như một vị tu sĩ. Chịu học nhân, học từ bi, nhưng ngược lại các bạn lại tham tiền, tham của. Bạn chỉ nghĩ có tiền của là đủ rồi, nhờ sự cực khổ bây giờ tôi mới có tiền của.

Tiền của đâu có giá trị đối với bạn. Sự thanh cao của nội tâm bạn, phần hồn thức giác của bạn mới là giá trị đời đời, vượt khỏi cảnh đau khổ luân hồi ở tương lai. Kiếp sống kế tiếp quan trọng hơn cái chuyện hiện hành.

Bạn đi học trong trường. Quan trọng của bạn là lúc ra trường hòa cảm với mọi nơi mọi giới, ai ai cũng kính mến thương yêu. Sự mong muốn trong lúc các bạn chưa ra trường đã như thế đó, nhưng khi ra trường rồi, lại tự cao tự đại, đề đầu thiên hạ, dám bán lương tâm mà ăn cũng có. Đau khổ như vậy thì hỏi thử người Cha của bạn thế nào? Người Cha của bạn muốn bạn thực hiện như Cha đã thực hiện với bạn là không suy tính, không lợi dụng, không ích kỷ. Ngược lại các bạn đã làm gì cho người Cha bạn được vui?

Cho nên, Cha tự cảm thấy tủi nhục vì tôi có một đứa con biết xưng danh hành đạo. Tôi có một đứa con biết xưng danh là một y sĩ, lương y là từ mẫu. Tôi có một đứa con xưng danh là một chuyên môn nhưng mà tâm tư không chịu đóng góp cho mọi người. Tại sao tâm tư con càng ngày càng eo hẹp vì tư kỷ, quên nguyên năng của trời đất. Quên tình thương đời đời của Đấng Tạo Hóa đã vì con. Quên Đấng Cha Lành, con cũng quên luôn. Con cho con là cao hơn. Ngược lại, con nói cha ngu, trước kia có tiền không biết đi học. Báo hiếu chưa biết báo mà nghịch lại với cha rồi. Cho nên, con phải sống cảnh cô đơn. Tình thương của cha luôn luôn hướng về con nhưng mà vẫn không bao giờ được con thương lại cha nên con phải sống trong tủi nhục, cô đơn là vì lý do đó.

Chúng ta mấy ai hiểu được, mấy ai được cơ hội, mấy ai được sự đại phước đức để mình cảm Đấng Cha Lành. Cho nên chúng ta, một nhóm người rất nhỏ nhưng mà tâm tư của chúng ta tìm trở về với

nguồn cội thương yêu, thì chúng ta phải làm gì đây? Chúng ta phải hết sức cố gắng, phải lập hạnh, xây dựng tư tưởng. Tư tưởng của chúng ta đã bị sụp đổ bởi sự thương yêu giả tạm tại thế. Bởi cái tánh tối tăm làm cho chúng ta sụp đổ thì chúng ta phải làm những gì bây giờ? Chúng ta phải xây dựng trở lại, kiến trúc trở lại cái tầng thương yêu sẵn có của chúng ta hầu mong hòa hợp với Đấng Cha Lành. Lúc đó, chúng ta mới trở về điểm linh quang tinh tảo của thuở xưa rồi mới hòa hợp với Đấng Đại Hồn. Hằng tuần chúng ta có cơ hội được tương ngộ, được nhắc nhở tình Cha mẹ để làm gì? Chúng ta muốn

thực hiện tình thương và đạo đức là căn bản đời đời không thay đổi. Đó là chơn lý vô cùng tận, không biết nói gì hơn. Sự thực hành là quan trọng, mượn pháp để tiến. Phương pháp tu hành hiện tại là một phương tiện mà thôi! Chúng ta mượn nó để vượt qua mọi sự bất ổn của nội tâm rồi mới tiến về sự ổn định đời đời.

Cảm ơn các bạn.

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

(còn tiếp)

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bác Bảy Lương Sĩ Đông, sanh năm 1922 mất lúc 10:25 ngày 23 tháng 8 năm 2020 (nhằm ngày 5 tháng 7 năm Canh Tý). Dự định động quan lúc 14:00 ngày 24 tháng 8 năm 2020 (nhằm ngày 6 tháng 7 năm Canh Tý). Hưởng thọ 99 tuổi, được siêu thăng tịnh độ. Thành thật cảm ơn quý bạn đạo,

Tang gia đồng kính báo.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thắm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỬI THẦY TỪ PHÁP

Kính gửi Ông Tám,

Thưa Ông Tám, con tên là B C, hiện đang ở Pháp. Con có coi qua cuốn video và cuốn sách Ông Tám dạy ngồi thiền. Con muốn được thiền, nhưng mà Ông Tám có giảng, nếu ai chơi bùa gì trước kia thì phải xông, hoặc là làm thế nào, thì nhờ Ông Tám chỉ dạy giúp cho con.

Hồi trước ở Việt Nam con có học bùa, tên gọi là Thất Sơn Thần Quyền, khoảng hai năm. Lúc đó người truyền đạo có nói Tổ là Phật Bà Quan Âm.

Về đạo của Ông Tám, Vô Vi, cũng dùng kinh Phật, như vậy có hợp hay không, hay là phải giải ra. Con xin Ông Tám giải thích giúp cho con rõ, để khỏi hoang mang trong lòng.

Con xin thành thật cảm ơn Ông Tám nhiều và chúc Ông Tám nhiều sức khỏe để dẫn dắt con trên đường tâm đạo.

Con,
B C

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic City, ngày 10/9/2002

Ông Tám vui nhận được thư con được biết con có xem qua video của Ông Tám hướng dẫn về thiền.

Con thích tu thì phải tự học mười điều tâm niệm như sau :

- 1) Nhịn nhục và cần mẫn
- 2) Dứt khoát thất tình lục dục
- 3) Tha thứ và thương yêu
- 4) Nuôi dưỡng tinh thần phục vụ tối đa
- 5) Bỏ thí và vị tha
- 6) Đối đãi thật tâm và lễ độ
- 7) Sống tạm để cứu đời không phải để hưởng thụ
- 8) Giữ tâm thanh tịnh trong mọi trường hợp xảy ra
- 9) Quên mình trì niệm lục tự Di Đà
- 10) Hoà tan trong khổ mưu cầu sớm thức tâm.

Học thuộc lòng mười điều kể trên và xem video Thiền Thực Hành, học theo đó mà hành tới thì bùa phép gì cũng giải quy nguyên và thanh nhẹ, với phương pháp của Vô Vi là giải ra, gọi là khứ trước lưu thanh, chỉ có thực hành và tự tiến, sẽ không còn nhờ đỡ bùa phép nữa.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Washington D.C., ngày 26 tháng 4 năm 1982

TỪ THƯỢNG ĐẾ MÀ CÓ,
HÒA TAN VỚI THƯỢNG ĐẾ MÀ TỰU
(tiếp theo)

Chẳng còn loạn động khóc thầm
Tâm không minh giải vấn tâm lý chơn
Cảnh đời than thiệt với hờn
Chẳng lo học hỏi quy hườn¹ hư không
Nằm trong chữ có chữ không
Có rồi sợ mất viễn vông² đủ điều
Càng ngu lại muốn được nhiều
Bất minh nghiệp chương đầu hui một mình
Hồn thời sáng suốt làm thình
Chờ cho muôn loại hòa bình mới yên
Tình đời đen bạc giao duyên
Khi thương lại thích khi phiền đắm mê
Tự mình oán ghét chán chê
Không còn lý trí phán phê chuyện đời
Lắm khi muốn bỏ xác rời
Chết cho rảnh rồi tự lợi thế tình
Đâu dè Thiên Địa càng tinh
Giúp cho học hỏi tự mình lấy lòng
Nếu buồn phải chịu long đong
Chết rồi càng khổ treo tròng khổ đau
Thành ma thành quỷ cầu nhàu
Khổ đau muôn kiếp khó mau hợp hòa
Bơ vơ sống cảnh không nhà
Không ai quý mến không hòa được ai

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

¹ Hườn: Hoàn.

² Viễn vông: Vu vơ, không thực tế.

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.03 PHẨM KURUNGA

25. CHUYỆN BẾN TẮM (Tiền Thân Titttha)

Hãy thay bến nước khác..., (tiếp theo)

...
Cuối bài kệ này, Tỳ kheo ấy chứng quả A-la-hán. Với ý nghĩ: “Ta đã thoát mọi sanh hữu”, vị ấy nói lên lời cảm hứng với mấy bài kệ:

Ai đã sống cuộc đời,
Tâm tư được viên mãn,
Các lậu hoặc đã đoạn,
Mang nhục thân cuối cùng;
Giới hạnh thật thanh tịnh,
Các căn khéo định tĩnh,
Như mặt trăng được thoát
Khỏi miệng thần Rà-hu.
Ngu si hắc ám lớn
Bao phủ trùm khắp ta,
Ta gột sạch, trừ sạch,
Mọi cấu uế không còn.
Ta rực sáng, chói sáng,
Sáng chói ánh quang minh,
Như mặt trời trên không
Chiếu ngàn tia ánh sáng.

Sau khi nói lời cảm hứng, Tỳ kheo ấy đi đến đánh lễ Thế Tôn. Vị trưởng lão cũng đến đánh lễ bậc Đạo Sư, và đem đệ tử của mình về. Khi tin tức này lan truyền giữa các Tỳ kheo, các Tỳ kheo ngồi họp tại Pháp đường, tán thán những đức tính của bậc Pháp vương:

- Nay các Hiền giả, Trưởng lão Xá-lợi-phất vì không hiểu biết tâm hướng của chúng sanh nên không hiểu biết tâm hướng đệ tử mình. Còn bậc

Đạo Sư biết được, nên chỉ trong một ngày, đã đem lại quả A-la-hán với những vô ngại biện tài. Ôi, lớn lao thay uy đức của Đức Phật!
Rồi bậc Đạo Sư đến ngồi trên chỗ đã soạn sẵn và hỏi:

- Nay các Tỳ kheo, nay các ông ngồi ở đây bàn chuyện gì?

- Không có gì khác, bạch Thế Tôn, ngoài câu chuyện chỉ Thế Tôn mới có trí hiểu biết tâm hướng đệ tử của bậc Tướng quân Chánh pháp. Bậc Đạo Sư nói:

- Nay các Tỳ kheo, đây không phải là kỳ diệu gì. Không phải nay Ta là Phật mới biết tâm hướng của Tỳ kheo ấy. Thuở trước, Ta cũng đã biết tâm hướng của vị ấy rồi.

Nói xong, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahmadatta trị vì ở Ba-la-nại. Bồ Tát làm người chỉ đạo cho vua về thế sự và thánh sự. Lúc bấy giờ, tại bến nước, chỗ tắm thường ngày của con ngựa báu, người ta đang tắm một con ngựa tầm thường yếu hèn. Khi người giữ dẫn con ngựa báu đến bến tắm, nó ghé tòm con ngựa tầm thường, nên không chịu đi xuống. Người giữ ngựa trình lên vua:

- Tâu Thiên Tử, con ngựa báu không chịu xuống bến nước.

Vua cho gọi Bồ Tát:

- Này bậc Hiền trí, hãy đi ra tìm hiểu lý do gì xuống.
khi con ngựa đi đến bên nước lại không chịu

(còn tiếp)

